

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1978

ФЕВРУАРИ

4

Събота

Всичко е основано
през 1943 година

Брой 16 4006

Цена 9 стотинки

Делът на новаторите

Ползотворна бе миналата година за рационализаторите от Захарния комбинат — Гор на Оряховица. Над триста творци на техническия прогрес отдадоха своя принос за повишаване ефективността на производството и по-добряване качеството на продукцията. Внедрени са 147 рационализаторски и ефективни предложения с общ ефект 230 574 лв. — с 50 000 лева повече от планирания. Първенец в съревнованието е рационализаторският колектив с ръководител Рене Вълчев, реализирал икономически ефект 80 707 лева.

В чест на Националната партийна конференция новаторите от Комбината посочиха да принасят с 10 на сто планирания икономически ефект за 1978 г.

Борис ТЕРЕНТИЕВ

Успешен старт

През своето тридесетгодишно съществуване заводът за мебели „Победа“ във Велико Търново се утвърди като основен производител на луксозни и обикновени мебели, чиято продукция намира до бър прием в Съветския съюз и в редица други страни, както и в нашата страна. Деизът на петилетката „Ефективност и качество“ е намерил широко отражение в производствената дейност на колектива.

Сега предстои разработката и производството на нов модел спалня „Лена“, с която заводът ще участва през май тази година на изложбата в Милана, посветена на 100-годишнината от Освобождението на България.

И тази година започна успешно. Досега за Съветския съюз са изпратени общо 200 комплекта спални.

На челно място в трудовата надпревара са работниците от пресовия цех с ръководител Димитър Иванов.

Денчо КУЦАРОВ

Нов търговски дом

В чест на 100-годишнината от освобождението на България от османско иго трудещите се от Бргованца получи ха скъп дар. Открит бе нов търговски сградата, в която се помещават магазини, ресторант, сладкарница. По строена с помощта на РПК — Горна Оряховица и с активното участие на населението, тя ще задоволи нарастващите нужди в търговията и общественото хранене.

На организираният по този случай тържествен скъп гости бяха Йордан Костов, член на Централния комитет на Партията и първи заместник-председател на ЦКС, Стоян Витанов, председател на Окръжния кооперативен съюз, и други. Другарят Костов пожела нови успехи в търговското обслужване.

Иван ДИМИТРОВ

Хубава придобивка

В края на януари жителите на Драгомирово получиха нов търговски обект. Отвори вратите си за посетителите нов, добре обзаведен сладкарница. Тя се намира в центъра на селото. Обектът е дело на Районната потребителна кооперация — Свищов.

В чест на Националната партийна конференция търговските работници Слава и Любомир Христанови, обещаваше да принасят пла на си по стокооборот и да превърнат заведението в обект.

Стоян ГОДОРОВ

Изгрев в шестия ден на седмицата.

Снимка Веселин ДОЛЧИНКОВ

ИЗЛОЖБЕНИТЕ ЗАЛИ — ЗАЛИ И ЗА ДРУГИТЕ ИЗКУСТВА

Напоследък у нас по примера на някои страни, като СССР, Полша, Чехословакия, се търсят нови пътища към изкуството. Все по-желана става камерната сцена, театър във фойето, литературните кафенета, където в камерна обстановка се създава една по-интимна атмосфера, близка и търсена от съвременните млади хора.

Нагледен пример за това беше литературното четене преди няколко години в църквата „Св. Спас“ до Окръжния исторически музей. Още помня неистовото впечатление от него върху слушателите и върху самите учасници. Атмосферата в нея сякаш предаче ново звучене на четените произведения.

Представлението на пиесата „Бяството“, поставена от Великотърновския театър в Клуба на актьора беше по срещната с интерес от присъстващите и е един сполучлив опит в тази насока.

От няколко години вече Велико Търново разполага с просторни, съвременни изложбени зали. В тях се уредват изложби на столични и великотърновски художници, на произведения на изкуството от чужди страни.

И все още не можем да кажем, че тази сграда се използва рационално. Не са тъй много и нейните посетители. А залата заслужава да има повече посетители, и то не само поклонници на изобразителното изкуство. Тя може да стане притегателен център за литератори, музиканти, актьори и други творци. Всички те биха се чувствували добре под нейния покрив, сред уютна и интимност, които тук могат да бъдат създадени.

Неотдавна много от нас присъстваха на откриването на експозицията на Окръжната картинна галерия в изложбените зали и вярвам, че всеки отнесе от тази вечер едно особено впечатление. Може би за пръв път беше нарушен протоколът при подобни откривания. В постепенно затъмняващите се зали, озвучени с подходяща за целта музика, под светлината на горещи свещи и добър рещитал, в обкръжение от исторически

картини бе извършен един възбуждаващ ритуал. Внушение то върху слушателите беше много силно.

Какво пречи например при наличието на подходяща изложбена зала до роля на дълбоко личната и богата на багри, настроение и размисли изложба на з. х. Йордан Попов в една от вътрешните зали, в съвсем камерна обстановка, с участието на актьори и подходящ музикален съпровод да се организира литературно четене на поети от столичната или на членове на Литературната група във Велико Търново. Акустиката, по думите на проектанта арх. Живко Драгомиров, е много подхождаща за целта.

Великотърновските изложбени зали предоставят прекрасна възможност за подобни инициативи. Не бива да се мисли, че още при първия рещитал залата ще бъде претърсена от посетители. Това не бива да се иска. Тук ще дойдат хора с определени интереси към това изкуство. А при наличието на солиден отряд от млада художествено-творческа интелигенция, това няма да е трудно. Пък и Велико Търново не е преситено от културни мероприятия, тъй необходими и търсени от младите хора.

Мисля, че тази инициатива, която ще се реализира и в нова обстановка, ще спечели своите посетители. А може би ще се родят и нови. И тогава фразата, че Велико Търново е град на художниците и поети, ще има свое покритие.

Тази година старопрестолният град отново е домакин на поредния национален преглед „Поглед към вековете“. Няма да бъде лошо да се помисли за осъществяването на някои от неговите проекти в една по-друга, по-емоционално въздействаща среда. Може да се използват зали на Окръжния исторически музей. Домът на архитект

Необходимо е да се излезе от утъпканите пътеки и да се търсят по-нови, към каквито ни вика чашата съвременност.

Христо МЕДНИКАРОВ

Среща с избиратели

През миналата седмица на родният представител от 64-ти избирателен район — Поликрайще Мария Чекелева се срещна със своите избиратели от Самоводене, Хотница и Поликрайще. Тя запозна присъстващите с работата на Шестата сесия на Седмото Народно

събрание. Разгледани бяха актуални проблеми на международното положение и обществено-икономическото развитие на страната и окръга. Жителите от селищата поставиха нови поръчения на на родния представител.

Николай КАРАПЕТКОВ

Вечер на войнишката майка

Малък се оказа читалищният салон в с. Михалци, за да побере многобройните гости на тържеството, посветено на войнишките майки. Вечерта бе открита от председателя на общинския комитет на Отечествения фронт Димо Мила нов. С възбуждащо приветствие думи към жените, отгледали и възпитали достойни синове, се обърна секретарят

на общинския комитет на ДКМС Спас Петров.

От името на войнишките майки на приветствията отговори Пенка Стойкова.

Вечерта завърши с литературно-музикална програма, в която участваха самодейци от Дома на Народната армия във Велико Търново.

Тинка ПОПОВА
Димитър РУСЧЕВ

В подготовка за фестивала

И тази година театралният колектив при читалище „Народен дъх“ в Килифарево с ръководител Димитър Арабаджиев подготвя нова премиера — пиесата „Клопка“ от Димитър Начев. На сцената ще се представят отново дългогодишните самодейци Иван Трифонов, Милка Арабаджиева, Маню Додуеков, Галина Ахмакова, Цонка Булакова, както и младите Маринета Василева и Тодор Александров.

С тази пиеса самодейците ще участвуват в общинския преглед на художествената самодейност.

Йордан СТОЯЧЕВ

И в Лозен се подготвят за предстоящите общински прегледи. Всяка вечер в читалищното репертоар женската вокална група за автентичен фолклор с художествен ръководител Радка Цанева. Стана традиция лозенските самодейци да печелят от фестивалите дипломи и медали.

И тази година, освен на добро изпълнение, те разчитат на специфичния репертоар и оригиналната лозенска носия.

Елка СПАСОВА

За да бъде истинска национална гордост

Реставрационните и консервационни работи на средновековната крепост Царев и във възрожденската част на Велико Търново отдавна не са проблем само на града. Символ на величието и мощта на Втората българска държава и на трагичния ѝ край, старата българска столица ви нагн е събуждала възмущението и националната гордост на всеки българин. Ето защо не само традицията, а и наближавашата 1300-годишнина на българската държава ни карат да надникнем с по-голям интерес в програмата на Националния институт за паметниците на културата — район Велико Търново и на градския народен съвет за 1978 година.

И през тази година главен обект за великотърновския район на Националния инсти

тут за паметниците на културата ще бъде Патриаршеският комплекс — патриаршеската църква, кулата-камбана, сградата със светско предназначение и крепостната стена около тях. През зимните месеци работата тук не спира. За каменоложците бригади на Пенко Гаев и Петър Недялков са създадени подходящи условия.

Почти към края си е консервацията на църквата „Петър и Павел“, като благоустройствените работи около нея трябва да приключат до откритието на Международния симпозиум „Търновската живописна школа“. Успоредно се изгражда и църквата „Св. Димитър Солунски“, продължава консервацията и реставрацията на църквите „Рождество Христово“ и „Св. Атанас“ в Арбанаси, които съ

Градски отчетно-изборни партийни конференции

СУХИНДОЛ

Вчера в Сухиндол се състоя четвъртата отчетно-изборна конференция на градската партийна организация. В нейната работа взеха участие Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, и Димитър Тужаров, заместник-председател на Комитета за държавен и народен контрол.

В обстоятелствения доклад, изнесен от първия секретар на ГК на БКП Никола Обретенов, и в изказванията беше ана

лизирана цялостната работа на градския комитет и на първичните партийни организации. В своето слово другарят Никола Василев се спря на някои проблеми от развитието на Сухиндол и района и на авангардната роля на комунистите в тяхното успешно решаване.

За първи секретар на градския комитет на БКП беше преизбран Никола Обретенов.

Николай ТОМОВ

Доля Оряховица

И състоялата се вчера отчетно-изборна конференция на градската партийна организация премина в дух на законна гордост от социалистическите преобразования и успехи във всички области на живота.

В работата на конференцията взеха участие Иван Вач

ков, член на ЦК на БКП, главен прокурор на НР България и народен представител, и Радул Минчев, член на бюрото на Окръжния комитет на БКП, началник на Окръжното управление на МВР.

За първи секретар на ГК на БКП беше преизбрана Петра Расланова.

Иван ХАДЖИИВАНОВ

Била черква

Първата отчетно-изборна конференция на градската партийна организация премина на пол зная на забележителните решения на Единнадесетия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на БКП. Отчетено беше, че през двесте години на седмата петилетка са постигнати значителни успехи — преизпълнен е планът за общата продукция и е осъществено значителен ръст на производството.

Конференцията, в чиято

брите в АПК „Росица“.

В работата на конференцията взеха участие проф. Петко Кунин, член на ЦК на БКП, народен представител, и Иван Златев, председател на ОС на БПС.

За първи секретар на ГК на БКП беше преизбран Атанас Илиев.

Петър КАИШАНОВ

Дебелец

Достоинство на втората отчетно-изборна конференция на градската партийна организация бе критичният и аналитичен подход при оценката на дейността на комунистите в града. През първите две години на седмата петилетка са постигнати значителни успехи — преизпълнен е планът за общата продукция и е осъществено значителен ръст на производството.

Конференцията, в чиято

работа участваха проф. д-р Стефан Ангелов, главен редактор на сп. „Политическа просвета“ и директор на Центъра по философия и социология при БАН, Николай Пашов, секретар на Окръжния комитет на БКП, Надежда Козлева, председател на Окръжния съвет на жените, преизбра за първи секретар на ГК на БКП Димитър Стефанов.

Н. РАДЕВА

Златарица

В работата на отчетно-изборната конференция на градската партийна организация взеха участие Никола Стоянов, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, и Радослав Радославов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС.

Укрепването на съвместната дейност между комунисти и земеделци намери израз в осъществено решение отчетната конференция на сдруже

ните земеделци от селищата. Система Златарица да се провежда в същия ден и час в друг салон. Председател на общинското ръководство на БЗНС Светослав Арнаудов се обърна с приветствие към участниците в партийната конференция.

За първи секретар на ГК на БКП — Златарица беше преизбран Иларион Дурчев.

Мария ДИМИТРОВА

Полски Тръмбеш

С априлското възбуждение в юлска възискателност се явява на своята осма отчетно-изборна конференция комунистите, единни и сплотени около априлската линия на ЦК на БКП. Както в доклада, така и в изказванията беше подчертано, че под ръководството на първичните партийни организации са постигнати успехи във всички области на материалното производство. Само през м. г. промишлеността е произвела в

повече стокова продукция за 347 000 лева, като реализира надпланова печалба в размер на 99 000 лева и постигна скъпение на себестойността на продукцията с 0,23 пункта.

В работата на конференцията взе участие Георги Димитров, първи заместител на Окръжния народен съвет. За първи секретар на ГК на БКП беше преизбран Дамиян Великов.

Йордан ВЕЛИКОВ

Килифарево

Вчера в салона на Младешкия дом се състоя третата отчетно-изборна конференция на градската партийна организация. В нейната работа взеха участие Радни Недев и Дачо Илиев, завеждащи отдели „Военно-административен“ и „Финансово-делово

ден“ на Окръжния комитет на БКП, Михаил Додуеков от ЦК на борците против фашизма и капитализма.

За първи секретар на ГК на БКП беше преизбран Никола Паскалиев.

Иван ПАСКАЛИЕВ

ново става все по-сериозен проблем. Какви са мерките на градския народен съвет в тази насока? От миналата година на ул. „Резервоарска“ работи „Жилищна задруга-2“ на предприемаче „Промислено строителство“ към Строително-монтажния комбинат. Бригадата на Тодор Поликрайфов с обектов технически ръководител Веселин Алуков за първи път реализира квартален застрителен план — изграждат се 7 къщи с 25 апартамента.

Градският народен съвет търси и други пътища за по-широко разгръщане на работата през следващите години. На Зоналната проектантска организация е възложено проектирането на 50-60 къщи в квартал „Варуша“.

В програмата за тази година е включено и обновяването на фасадния облик на главната улица в старата част на града.

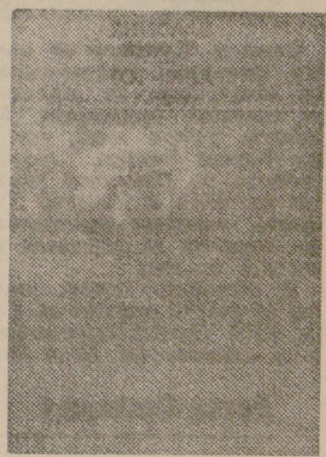
Николина ЯМБОЛИЕВА

В ПОДСТЪПНИТЕ КЪМ ПОЕТИЧЕСКОТО ВНИКВАНЕ

В поетическия дебют на Янислав Янков стихосбирката „Есничко, както всеки ден“ (НМ, „Смъна“, 1973 г.) има доста спорни истини и то ва съвсем естествено пороци противоречивост в критическите оценки. Но докато дебютът е само предпоставка за творческо присъствие, то втората книга е вече до статъчен повод, за да се вгледаме по-внимателно в неговия поетически профил.

Самото заглавие на втората книга на Я. Янков „Горчива кръв“ ни навежда на мисълта да се върнем към някоя стихосбирка от дебютната му стихосбирка. В тях ще открием творческата пристрастност на младия поет към състоянията на неудоветвореност, които са породени от разминаването на неговите емоционално-психологически състояния с обикновения житейски ритъм в действителността. Срещаме се с поетически образи, в които емоционално-символически акцент е поставен върху различните състояния, заложили в семантиката на прилагателното „горчива“: ветрове, които горчат с тютюнев дъх („Волга“), застоялата глътка, която горчи в гърлото („Влак“), лирическият герой в „дълъхан с ветрове в горчива пепел под дъжда“ („Отдалечаване“).

Аналогични образи и състояния има и във втората стихосбирка — „духове на ветровете горчиви хлопат“ („Стари къщи“), песента „е горчива от потта, от ударите в челото и душата“ („Песен и чалба“), дните също са горчиви („Мъже се кълнат“). Спирам се на тези примери не от стилистичен педантизъм, а защото в тях се съдържат някои характерологични моменти от творческата психология на поета. Те са органично вплетени в поетическата му позиция и имат решаващо значение в естетическата ориентация на

неговата поезия.

Безспорно Я. Янков е поет с драматична нагласа, с творческо предразположение към нравствената конфликтност и към психологическите ракурси. Но за поетически акт и за резултат от него — конкретното лирическо произведение е съществено до колкото тази драматичност е свързана с художествена ориентация на поета в личния и социален облик на съвременността.

В някои от стихотворенията поетът търси съвременния човешки смисъл на вечните и непреходни нравствени ценности, свързани както с личните стремежи на личноста, така и с цялостното й социално съществуване — стих: „Жетва“, „Песен и чалба“, „Дървото“ и др. Чрез пластичната образност Я. Янков се опитва да открие своя оригинален творчески изглед, промените в бита и душевността. Но амбицията на младия поет да натрупа образ след образ, да разчита повече на острата асоциативност го довежда вместо до обмените поетически обобщения, до символика, зад която често лежи незначителна мисъл. Ако чувството за мир ка не изневеряваше на поета, то стих: „Трева“ щеше да звучи съвсем органично и завладеваше Бих обобчал вниманието и на поетическите пози

тив стихотворенията „Поангите са жалони, по които се трасира стихотворението“, а не повод за преднамерено философстване.

Художествените сполуки в книгата са на нивото на отделната поетическа находка, родена спонтанно — стих: „Есенни минзухари“, „Изгубих се“ и др. Но неравно стойността ни преследва на всякъде по време на прочит. Така оригиналното антично разработване на идеята — стих: „Мъже се кълнат“ се съпоставва от познатите поетически мотиви и похвати в стих: „Интимна балада“, а лирически уплътненият размишлява в стих: „Просъндала“ ни навежда още по-убедително до мисълта за словесна еквилибристика в стих: „Писмо“.

Печката с един пролясък се разхожда, Мърка върху хляба кротко ножа. Рони се от хляба твоят глас. Но не пращи крачката назад.

Оригиналната образност се превръща в преднамереност, а творческото усилие да се достигне до собствен поетически истини поражда асоциативни за литературни реминисценции с известни поетически образи — стих: „Уби ва всеки стих“. Част от стихотворенията са лишени от единен идеен и тематичен център, т. е. пред поета стои за разрешаване и проблемът за тематичната композиция на лирическото стихотворение.

Втората стихосбирка на Я. Янков „Горчива кръв“ поражда сериозен размисъл за творческата съпричастност на поета при художественото разказване на съвременността. Архитектурният поетически жест и вътрешната драматичност на чувствата все още са само подстъпни към философски омързаното поетическо аликване в социалните и нравствените психологически процеси в социалистическото ни общество и в душевността на съвременника.

Димитър ВЕЛИКОВ

Да е ярка и вашата диря, строители!

Адрес: улица „Росица“ 5, Обществителна строителна, Велко Търново. Тук вратите широко се разварят за средни с изкуството. Бивши из бени помешени ентусиасти превръщат в репетиционни. Строителните обекти често стават и сцени, и зали за дискусии и тържества.

Макар със скромни средства през трите години живот на Дома на културата на строителите са създадени пет самостоятелни състава. Строителите голямо приемат най-младия от тях — битовата група „Хумористични интереси“ и сценки на строителната тематика, миниатюри и постановки. „Тримата братя“ и прочее“ бележат пътя на сатиричния състав. Заедно с естрадния оркестър, женската вокална група и групата за художествено слово е осъществено многообразно самодейно творчество.

Преодолявайки очакваните трудности от финансово естество, с методическата помощ на Профсъюзния дом на културата строителите-самодели се усъвършенствуват и утвърждават с всяка изминала година.

Най-голямо внимание се отделя за младите утрасни строители. Прекрасни са ритуалите за даване име на бригади, трудова Нова година, приемането в редовете на класата, връчване на първа работна заплата.

За да бъде преодоляна психологическата бариера от предположени трудности и неудобства, да се покаже и благодарността на една професия с немалък комсомолски дял ръководството на Дома предвижда срещи на бъдещите строители с днешните първи, с административното ръководство, съвместни вечери на отпън и вечери на младия строител.

Традиция е да се поздравяват първенците в социалистическото съревнование на Комбината и сред златобинските бригади.

„Скъпи наши момчета“ — тази книга на светския строител Степан Витченко събужда професионален интерес с проблемите, които третира. Строителите я обсъждат, правят съпоставки, обогатяват своя опит.

Марияна ЛАЗАРОВА

Справочник на читателя

ФИЛМИТЕ, КОИТО ЩЕ ГЛЕДАМЕ

В предстоящата седмица кината във Велико Търново ще предложат на зрителите новите филми „Прокажената“ и „Синият портрет“. Освен тях ще идат и познатите ни вече произведения като „Денят на Чакала“ и „Скъпото момче“, които също ще представим накратко.

„ПРОКАЖЕНАТА“ — полски, сценарист и режисьор Ян Хофман. Социално-психологическа драма, разкриваща външния и вътрешния живот на разнородно общество, което разпуща всички съвети и чисто-любви, стоемех към истинско щастие. Ярка в цвета. Младата учителка Стефания и архитектът Волдемар се обичат. Въпреки съпротивата на роднините си, той получава 15-то ниво съгласие за брак. Но обещаването, което не е свързано да се нарушават неговите канони, посрещат със злоба и негодувание тази съйка на младия архитект. На един бал всички открито изразяват своята омраза към Стефания. Наричат я прокажената и те, наранена от тази дума, изоставя съвсем съвсем нишот от стотини уста, изгубва навън в проливния дъжд. След кратко тежко боледуване, Стефания умира. Волдемар побежда от мъка само за няколко часа. А във всичко общество свиса окаяна както преди.

„СНИЯТ ПОРТРЕТ“ — проски, сценарист Кенет Роз (по сценария на Фредрик Форсберг), режисьор — Фред Цанеман. В приключаване форма филмът възстановява събитията, свързани с дейността на екстремисткият групировка, извършваща открити убийства. Човекът, който е свързан с убийството на Алжир за самоубийство. Един от опитите за атентат на Де Гол е похерен на немски убийци, познат под псевдонима Чакала. Извършващи ред изстрели, карайки „спиргата“ си да ста не приятелка на държавен чиновник с висок ранг, сменили не колкото паспорт си, за да избягат от преследването. Чакалата се озовава в деня на националния празник 14 юли в Париж. За ед удобна позиция на покрива на банката сградата той бива открит и убит от полицейския инспектор Лубоа.

„СКЪПОТО МОМЧЕ“ — съветски. Комедия, посветена на дружба и взаимоотношения между децата от различни страни. Сметат. Тя ни разкрива невероятните приложения на две момчета — американецът Джордж и руският Жора, които се запознават при неслучайни обстоятелства и биват изпратени в страни и драматични събития. Една гангстерска банда се опитва да отведе Джордж, за да вземе откуп от американците. Погрешно обаче бандитите смятат Жора. Воспитателят Джордж също се оказва в ръцете им. Повторната среща на момчетата се превръща в изпитание срещу почитители. В последния сценарий Джордж и Жора са осъдени, а бандитите получават заслуженото.

Кадр от филма „Прокажената“

КИНО

От понеделник до неделя включително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — 2-05-16; „Големият зала“, „Прокажената“ — 10-14, 18 и 20 часа; „Малка зала“, студент филм — „Среднощен каубой“ — 15-30 и 19-30 часа; детски филми от 17-30 часа, а в събота и неделя и от 10-15 часа; научно-популярни и документални филми — 18-30 часа, „Ритуали на любовта“, „Нико-Грузинският художник“, „Свага Огнянов“, „Искра“ — тел. 2-00-42; „Денят на Чакала“ — 10, 15-30 и 20 часа; „Скъпото момче“ — 13-30 часа; „Десети септември“ — тел. 2-00-84; „Синият портрет“ — 13-30 часа; „Големият ресо рвант“ — 10, 15-30, 18 и 20 часа, „Труден фронт“ — 18-30 часа; „Чужди писма“, „Романтична та гледищница“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71; „Аз не жинес вече тук“, „Получението на Нуйа“, „Зашитна риза“, кватри „Калтинец“ — „Дъгто, дъгто след стъне“, „Романтичната англичанка“, профсъюзно кино „Хар Ста яно“ — тел. 57-61; „Брюнет ли вечерно време“, „Граф Монте Кристо“.

СВИШОВО: „Алеко“ — „Къщата“, „Оцела“, „Брюнет по ве чено време“.

ПАВЛИКНИ: Димитър Стоя нов — „Под знака на елена“, „Давай, каубой“, „Плошад“, „Сая Бабица“ — 20 часа.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44; „Иселия“, „Къща та“, „Соната над езерото“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-53; „Собствено мнение“, „Пока на за запалката“, „Невиният“.

ПОДСКИ ТЪРМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27; „Велики поз нава Калкин“, „Непознатата же на“, „Великият Гетсби“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 33, тел. 2-29-70.

24-42. „Толкова песни, толкова ду ми“, „Големият вакашин“, „Вой ници на свободата“.

СУШИДОЛ: „Трезвеноост“ — тел. 30; „Баруенс бухар“, „Сме ли хор“, „Доктор Младен“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“, „Гаврошчетата“, „Симфония в злато“, „Авантаж“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“, „Далечните, близки години“, „Мъ ки Маус“, „Великият Гетсби“, „Долна Оряховица“, „Москва“ — „Чужди писма“, „Романтична та гледищница“.

ЗЛАТРИЦА: „Стефан Попсто янов“, „Велики поз нава Калкин“, „Големият змин“, „Аванти“.

БЯЛА ЧЕРКВА: „Труд“ — тел. 572; „Господин 420“, „Казинир Велики“, „Звезди в косите, съз зи в очите“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представи:

„Сако от велур“ — днес и в петък от 19 и 19 часа във Ве лико Търново.

Коминтерна песен“ днес в Горна Оряховица, четвъртък от 16 и 19 часа във Велико Търно во.

На 7 и 8 февруари театро лт ще гостува в Габрово с Римс ка бала“ с гастрол на а. А. Ни кола Анастасов.

Драматичният театър в Габро во ще представи във вторник и сряза във Велико Търново „Пое паратоши“.

КОНЦЕРТИ

На 1 и 7 февруари във Вели ко Търново ще бъдат: „На съвет та ми жините спова“, Непознат а Роза Балканска, от Театро в а София, в София.

В събота и неделя във Велико Търново от 7 до 21 часа ще дежурят аптека № 3, ул. Геоо ги Димитров 44, тел. 2-00-01; от 21 до 7 часа ще дежурят аптека № 4, ул. „Васил Левски“ 33, тел. 2-29-70.

Нови книги

Бера МУТАФИЧЕВА. Случа ят Джем. Изд. „Христо Г. Да нов“.

Блага ДИМИТРОВА. Ла вина. Изд. „Български писа тел“.

Всеволод ГАРШИН. Хора и война. Военно издателство Стефан ПРОДЕВ. С общ и гняв. Изд. „Български писа тел“.

Владимир БАШЕВ. Прекра сната зависимост. Изд. „На родна младеж“.

Рубен Виктор ПИЛ. Златн магьосник. Изд. „Народна култура“.

Стоян Ц. ДАСКАЛОВ. Къс ни младоженци. Изд. „Бъл гар ски писател“.

Любен ДИЛОВ. Очерк за се бе си. Изд. „Български писа тел“.

Нино НИКОЛОВ. Стихотоа рения. Изд. „Народна мла деж“.

Франтишек ШВАНТЕР. Жи вот без край. Изд. „Народна култура“.

Сборник. Латиноамерикан

ски новели. Изд. „Георги Ба калов“.

Василий ДАНЧЕНКО. Го дини на война. Военно издa телство.

Захари СТОЯНОВ. Васил Левски. Четите в България. Издателство на БЗНС.

СПЕЦИАЛНА ЛИТЕРАТУРА

Борислав СТОЯНОВ. Съве рмени архитектурни конструк ции.

Ст. ЧЕРНЕВ. Управление на възпитателния процес.

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ. Речник-справочник на пропа гандиста и агитатора.

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ. Речник на българската лите ратура, т. II.

Кръстьо ГОРАНОВ. Естети ческото възпитание, система, програма, всенародно движе ние.

Ефрем КАРАНФИЛОВ. Ко рените и коелата.

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ. Националният доход в соци алистическото общество.

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ. Международните социалистиче ски объединения — проблеми и перспективи.

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ. История на средните векове.

Донато родителите се на работа, техните деца прекарват щастливи детски дни в обиди неното детско заведение „Радост“ в Захарния комбинат — Горна Оряховица.

Тайната победа

— разказ —

Беше юли, беше на поло вин час езда от Търново, бе ше война.

— Бочаров Георги — ви каше се из лагера на трета опълченска дружина. — Боча ров, Бочаров... — Един неж нобуест адютант се моташе ше между палатките на бъл гарите и пляскаше с неокас трено кичове по покривите им. Но в палатките янаше никой, защото на стотина метра отук, по пътя за Търново, български всадници караха заробени башибозуци. Опълченците бяха заели сго дни позиции върху насипа и с печално удивление наблю давах измисленото шествие на заробените. А намяше при чини за милосърдие, защото виждаха сном хора върху турските коне и турски камшици в ръцете им, и голи ос манлийски темета под кам шниците, и най-накрая ръце на турци във веригите и не верни, черни нозе в широко изкованите гриняи. Боже, всичко виждаха както трябва ваще да стане, както го съну ваха скришно бащите им и както те го представяха в

заканите си, а сега, ето, не се радаваха лудешки. Е, някои подсъвирваха злобно, познали в човешкото стадо долу ду шмания си, даже камък на мярка, мереха се в прокле тата глава и хвърляха, но това беше от внезапно избух нала мъст, от тулена до вече ра гордост, от всичко друго, но не и от ликуване. Ня маха още победата до края и се стъпсваха пред неси гурното бълеше. С по-голяма охота бяха разстреляли тези познати османлии, отколкото да се поговарят с тях и тъй да оставят лош спомен в очи те им. Зашото не страх бо жи, а страх от ненадейни пов ратности и от наследени стра дания затискаха душите им към насипа и ги държаша мирни.

Георги Бочаров чу името си, когато заробените оти наха. Стана, но преди да тръгне, се зае да нахока българите край себе си.

— Не сме се научили ние да се радаме! Нали се ви

дяхме сега. Но сме се научи ли добре да се страхуваме. Дотук сме стигнали в про сещението...

— Генерал Раух приказва... — адютантът стоеше вече сре шу него, изпозен като ко на в душната черупка на своята униформа.

— Добре да, — рече Боча ров, — нека да си свърша приказката!

Генерал Раух командуваше лионерите и разузнавачите, които пъляха по невидими, взаимно преплетени нишки пред армията на Гурко и я пазеха, посредством своята паяжина, от постоянните хитрости и от почтено скроените засади на Сюлейман. Заедно с това те укрепваха пътеки и пъти ца, правеха реките проходи ми за тежките петроградски гополе и неведнъж, като пред вестници на странната сила зад себе си, ставаша първа ге победители и потайни осяо победители на малки селища и палатки. Генерал Раух бе ше „лудата глава“ на Гурко вина шаб. Той помагаше на сладкодумците да превръщат войната във весели разкази

и в приказки от хиляда и ед на нош и тъй, без сам да подозира, беше спечелил сим патините на онези войници, които не обичаха съския на куршумите, нито атаките с щикове и гледаха на война та като на весело приключе ние за бедните, платено от императора.

Това знаеше Бочаров за генерала и хия не се учуди, когато го заваря в палатката му да мисли със збелите си, космати по възглавничките пръсти и да оформя върху дървен постамент възвишения та на Балкана.

Запознаха се сдържано, как то повеляваше военната наред ба, но все пак генералът не се въздържа и потули меж ду мустатите си една анегдот на, тънка усмивка. Колко приличаха този българин на неговите сани! Какъв адютан тът не беше въвел човек, а беше донесъл голямото огле дало от колата с парадните дрехи. И лямата бяха с ши рокни бразди, по-широки, от колкото отиваше на дребните им лица. Очите им бяха вдъл бани, челата — изпъкнали и ако имаше видима разлика в образите им, тя трябваше та се търси в перчетите — българинът отмяташе коси те си встрани, а той ги при човаше от време на време назад.

— Георги Димитров — усмихна се вече явно генер ал Раух. — Вие сте българ ски войвода от април 76-та и затова се надявам да ме разберете. Всяка крепост, кол ко и силна да е тя, може да се обсади и да бъде при нудена да се предаде. Но да се отхвърли неприятелят, заседнал в планини и под храван от един мощен тил, това често пъти се оказва невъзможно и за най-силната армия...

Бочаров кимна една ли не възторжен и седна върху по ходния скрин, който му пока за генералът. Най-после се бяха сетили за него. Зашо го отминалите две години и тежката война бяха избузла ли априлските му подвизи в заборава, бяха го лишили от най-героичното в миналото му, което означаваше, че бяха го оставили без минало; един незабелязан човек, загубен между тропата, нахвърляния прах и победите на последни те месеци. Сякаш тъй нико га нико не беше направил, за да се стигне до тези побе ди.

— Вие разбирате, Георги Димитров, колко жертва ни е струвала превъзвешан на Балкана, ако не азние лим нещо по-бавно. И ние го измислихме. През Бас кана вървя пътека, която се

нарича Хайнкойски проход. Турците я смятат за непро ходима от една войска и са допуснали единствената си грешка по отбраната — не са укрепили тази пътека. През там аз ще преведа си лите на генерал Гурко, но по пътя неизбежно ще ня ви дят българин! Дали те ще опазят, Георги Димитров, тайната ни, или ще ни пре дадат на милостта на Сюлей ман?

Бочаров се отпусна като смазан; нищо не искаше от него — хъща, войвода, най-учения между оцелелите габ ровски харами, нищо не му предлагаша, освен една невъзможна преценка.

Генерал Раух не дочака от говора му.

— Ние знаем, че българите не могат да пазят тай на. За жалост, ние ямяме още и власти, които могат да ги гарантират наследствено опазване на тайната.

Бочаров отстъпи към прозо реща като попарен. Ако тази палатка беше една бухуреш ка кръчма, той нямаше да остави думите на генерала без възмездие. Ножът или пи цовът, после виното и над троната страджанска пе сен — целият обред щеше да и мине по реда. Но тук не е бухуреш, пък и времната

са други.

— Господин генерал, аз познавам българите, които ве че не са живи, но които са един ден от своя живот са заслужили императорски поче тли...

— Не са живи, казвате — вмъкна се хитро генера лът. И тези, които не заслу жава почестите, сега са по вие.

Бочаров най-после се осме ли да му обрне гръб.

— Е, и какво ще правите? — попита го, снисцил анеза пно гласа си. — Ще спрете войната дотук?

Генерал Раух беше готов с хребетите и вече очертава ше с обла клечка Хайнкойс ката пътека.

— Вашият народ, Георги Димитров, има едно посе рие. Вградил ти си сянката в темелите, градежът оцеля ва! Сега аз вградиш вашата зинка в Балкана. Дано нова България оцелее во веки!

Бочаров се извърна стре снат и наистина видя сянка та си, простряна върху по ла, масата, изстиващия во сък и най-после върху ръце те на генерала, който го до близкаше, атречен в ли цето му.

— Кой сте вие, Георги кой съм аз, защо сме една ки ви, а явяваме в различни не ша? Аз явявам в сабята си.

